

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 047/2010

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE TE ZWOLLE

Beslissing d.d. 4 november 2010 naar aanleiding van de op 16 februari 2009 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle ingekomen klacht van

A, wonende te B,

k l a a g s t e r

-tegen-

C, tandarts, voorheen werkzaam te B,

v e r w e e r d e r

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Klaagster heeft een klaagschrift voorzien van bijlagen en, op vragen van de secretaris, een aanvullend klaagschrift ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend, gesteld in de Duitse taal. Hij heeft geen gebruik gemaakt van de hem geboden mogelijkheid alsnog een verweerschrift in het Nederlands in te dienen. Alle hem vervolgens op meerdere adressen toegezonden stukken zijn onbestelbaar retour gekomen. Klaagster heeft nog een reactie ingestuurd, voorzien van een bijlage. Op verzoek van de secretaris heeft een opvolgend tandarts zijn dossier met betrekking tot klaagster overgelegd. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid om te worden gehoord in het kader van het vooronderzoek.

De zaak is behandeld ter openbare zitting van 24 september 2010, alwaar alleen de echtgenoot van klaagster is verschenen. Ter zitting is gelijktijdig behandeld de klacht van deze echtgenoot van klaagster tegen verweerder, geregistreerd onder dossiernummer 021/2009. In die zaak wordt eveneens heden een beslissing gegeven.

2. DE FEITEN

Het college is bij de vaststelling van de feiten gehinderd door het feit dat het tandheelkundig dossier met betrekking tot de door verweerder verrichte handelingen slechts ten dele beschikbaar is en dat verweerder slechts summier, in het Duits, heeft gereageerd. Op grond van de wel voorhanden stukken en het verhandelde ter zitting dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Verweerder is afkomstig uit Duitsland en in Nederland BIG-geregistreerd als tandarts. Hij was in de periode waarop de klacht betrekking heeft werkzaam onder de naam D. Klaagster heeft onweersproken gesteld dat verweerder nog eigenaar is van de domeinnaam "E". Haar echtgenoot heeft ter zitting aangegeven dat er eerst nog meerdere tandartsen in deze praktijk werkzaam waren maar uiteindelijk alleen verweerder. Verder heeft klaagster aangegeven dat in de praktijk in de periode 2005-2007 röntgenfoto's zijn gemaakt van haar gebit, er tandsteen is verwijderd, een kies getrokken en een prothese is gemaakt (ter vervanging van een reeds bestaande prothese). Haar overgelegde dossiergegevens bevatten slechts een rekening van een tandtechnicus voor een prothese 1-4 elementen en een uitdraai van de computer waarin een orthopantomogram en gebitsreiniging waren uitgevoerd; diverse extracties en protheses verkeerden op dat moment nog in de planfase. Toen er na korte tijd klachten ontstonden over pijn na de tandsteenbehandeling en over het niet passen van de prothese, heeft klaagster getracht weer een afspraak te maken met verweerder. De praktijk bleek toen verdwenen. Naar later bleek, was de inboedel, waaronder de patiëntendossiers en de computers, in beslag genomen door de deurwaarder. Verweerder heeft een in het Duits gesteld faxbericht van zijn financieel adviseur aan de deurwaarder overgelegd, waarin wordt geprotesteerd tegen het feit dat naast de inboedel en leasegoederen ook de patiëntengegevens in beslag zijn genomen en waarin die gegevens en de computer teruggevorderd worden. Vervolgens is de onderneming failliet verklaard, waarna de deurwaarder in beslag genomen goederen heeft overgedragen aan de curator. Deze heeft desgevraagd aan het college laten weten dat hij (een gedeelte van) de patiëntenadministratie in zijn bezit had en desgevraagd wel dossiers van patiënten, indien voor hem te vinden, aan hen afgaf, maar dat hij de programmatuur op de computer niet had kunnen openen. Voornoemde patiëntenkaart van klaagster is nog aan het college ingezonden, die van haar echtgenoot alsmede alle foto's van hen beiden heeft de curator niet kunnen vinden. Het faillissement is opgeheven wegens gebrek aan baten. Klaagster heeft zich nog gewend tot de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (NMT), maar verweerder bleek niet aangesloten bij de NMT-klachtenregeling.

Na verweerder heeft klaagsters echtgenoot zich gewend tot tandarts F te B. Uit onvrede over de behandeling hebben klaagster en haar echtgenoot zich medio 2009 gewend tot tandarts G, uit wiens gegevens blijkt dat klaagster geen pijnklachten had, dat er foto's zijn gemaakt en preventief onderzoek heeft plaatsgevonden.

3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHT

Klaagster verwijt verweerder -zakelijk weergegeven-:

- dat zij na de tandsteenverwijdering continu pijn heeft gehouden;
- dat de getrokken kies gevuld had kunnen worden;

- dat de prothese niet paste;
- dat verweerder met de noorderzon was vertrokken en dat klaagsters dossier niet meer beschikbaar was voor overdracht aan de volgende tandarts.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERDER

Verweerder voert -voor zover het college begrijpt- aan dat hij niet meer kan vaststellen welke verrichtingen hij heeft uitgevoerd, dat hij niet voor alle verrichtingen van de praktijk verantwoordelijk is en dat hij de beschuldigingen niet geloofwaardig acht. Zijn financieel adviseur heeft nog in het belang van de patiënten geprotesteerd tegen de handelwijze van de deurwaarder. Door de inbeslagname was het niet meer mogelijk de patiënten te informeren.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1

Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Het college zal zich eerst uitlaten over de praktijkvoering van verweerder, meer in het bijzonder de wijze waarop hij met zijn patiëntendossiers is omgegaan. Verweerder heeft erop gewezen dat zijn financieel adviseur heeft geprotesteerd tegen de inbeslagname van de patiëntendossiers. Het college acht een dergelijk eenmalig protest door een financieel adviseur ontoereikend. Bij de deurwaarder en zeker toen de praktijk failliet was gegaan, had verweerder zich meer kunnen en moeten inspannen om in het belang van de patiënten de dossiers, waarvoor hij persoonlijk verantwoordelijk was en die naar aangenomen moet worden voor de curator geen financieel belang vertegenwoordigden, uit het faillissement te redden. Voorts had hij de curator informatie kunnen verschaffen om het programma op de computer te openen. Bovendien moet ervan worden uitgegaan dat verweerder, zoals klaagster stelt, voor haar als patiënte met de noorderzon was vertrokken. Verweerder voert aan dat hij niet meer over de adresgegevens van de patiënten beschikte om hen te kunnen informeren, maar hij had bijvoorbeeld via een advertentie in een plaatselijk blad kunnen aangeven op welke manier hij bereikbaar was voor vragen van patiënten of opvolgende behandelaars. Het tweede klachtonderdeel is dus gegrond.

5.3

Ten aanzien van de klacht over het tandheelkundig handelen van verweerder overweegt het college het volgende. Klaagster is, anders dan haar echtgenoot, niet aanstonds naar een andere tandarts gegaan. De eerste die haar dan ziet noteert dat zij geen pijnklachten heeft. Derhalve kan niet worden aangenomen dat zij, meer dan soms

voorkomt, pijnklachten had en al helemaal niet dat dit werd veroorzaakt door ondeugdelijk handelen van verweerder. Datzelfde geldt voor de prothese die niet paste. Ook dat onnodig een kies zou zijn getrokken, valt niet vast te stellen. Ondanks de omstandigheid dat hiervoor is vastgesteld dat het ontbreken van het tandheelkundig dossier met betrekking tot klaagster aan verweerder is toe te rekenen, ziet het college alles overziend ook geen aanleiding om dat ontbreken van het dossier in het nadeel van verweerder te laten uitpakken voor de beantwoording van de vraag of hij al dan niet deugdelijk werk heeft verricht. Het eerste drie klachtonderdelen zijn dus niet gegrond.

5.4

Gelet op het feit dat verweerder onvoldoende verantwoordelijkheidsbesef heeft gehad ten aanzien van het patiëntendossier van en de continuïteit van de tandheelkundige zorg voor klaagster, en mede gelet op de omstandigheid dat niet is gebleken dat verweerder een klachtregeling had hoewel dat wettelijk is vereist, acht het college een berisping passend.

6. DE BESLISSING

Het college berispt verweerder!

Aldus gedaan in raadkamer door mr. A.L. Smit, voorzitter, en J. Dam en R.T. Thomson, leden-tandartsen, in tegenwoordigheid van mr. R.C. Rijkers-van den Akker, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 4 november 2010 door mr. A.L. Smit, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H. van der Poel-Berkovits, secretaris.

voorzitter

secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg door:

- a. de klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. degene over wie is geklaagd;
- c. de hoofdinspecteur of de regionale inspecteur van de volksgezondheid, wie de gelegenheid uit hoofde van de hun toevertrouwde belangen aangaat.

Het tot het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle, door wie het binnen de beroepstermijn moet zijn ontvangen.